

Beste Tarotliefhebber,

U ontvangt deze maandelijkse nieuwsbrief omdat u met mij via Ridderspoor - Praktijk voor Tarot - in contact bent geweest. Sinds maart 2009 is dit de zevenendertigste nieuwsbrief. Iedere aflevering schrijf ik over één of meer van de tachtig Tarotkaarten.

Wanneer u geen prijs stelt op nieuwsbrieven van Ridderspoor, laat u dit weten in een kort reply met vermelding van uw e-mailadres waarop u de mailings ontvangt.

Deze keer schrijf ik aan de hand van het kleine arcanum Zwaarden Negen en het grote arcanum De Dwaas over

‘ontwaken’

Op het arcanum Zwaarden Negen is een mensfiguur te zien die 's nachts uit een nachtmerrie wakker schrikt en rechtop in bed zit. De nachtmerrie was gelukkig maar een boze droom. En in de waaktoestand is de droomrealiteit gelukkig verdwenen.

Maar het tegenovergesteld is waar! Het blijkt dat ik niet alleen 's nachts maar vooral altijd overdag geslapen heb. Niet de nachtmerrie maar de dagrealiteit blijkt een boze droom! Nu ik wakker geschrokken ben uit deze dagdroom blijkt de realiteit nog erger dan een boze droom. En hoe beter ik durf te kijken hoe erger de boze droom is!

Dit ontwaken is niet met een klap gebeurd. Nee, het gebeurde geleidelijk.....

Af en toe ving ik geluiden op van mensen die durven te spreken over het web waar we ons in onze samenleving door hebben laten vangen. Over onze eigen verantwoordelijkheid die we uit handen hebben gegeven aan instanties zoals overheid, verzekeringsmaatschappijen, banken, ziekenhuizen, farmaceutische industrie, onderwijsinstanties, beleidsmakers, media, kerk etc. Hoe we nu gevangen zitten in structuren waarvan we het gevoel hebben dat we er als individu niet tegen opgewassen zijn. Door de in lagen opgebouwde organisatiestructuren is er niemand meer die we rechtstreeks op zijn of haar verantwoordelijkheid mogen en kunnen aanspreken. Dus spreken we tenslotte niemand meer aan want 'het heeft toch geen zin'.....

Langzamerhand heb ik durven kijken naar wie er aan de top van deze organisatiestructuren de touwtjes in handen heeft, of deze machthebbers het wel goed met de mensheid en de planeet aarde voor hebben. Hoe houden deze autoriteiten ons in slaap? Kijk eens goed: zolang het volk 'brood en spelen' krijgt (Voetbal, Iphone, Televisie) houdt het zich koest (blijven we in slaap).

En hoe meer ik kijk, des te meer ik zie. De droom is nog erger dan ik dacht!

Of kijk ik toch liever niet en denk ik: 'zolang ik alles (nog) kan betalen, te eten heb en een dak boven mijn hoofd, is er met mij niets aan het handje'..... 'het zal mijn tijd wel duren'.....?

Nee, eenmaal wakker, kan ik niet weer terug in slaap!

Enkele nachtmerries:

Er drijft meer plastic in de oceaan dan plankton: <http://www.wetapwater.com/2010/01/plastic-is-modern-drijfhout/>.

En in de ruimte is 'ruimteschroot' een serieus probleem: <http://nl.wikipedia.org/wiki/Ruimteschroot>.

Door het mediageweld ontgaat mij het werkelijke nieuws: www.niburu.nl.

Ja, we kennen allemaal het machteloze gevoel ten aanzien van de wereldproblemen. En toch begint de omslag in de collectieve bewustwording bij de bewustwording van ieder afzonderlijk individu. Bij mij dus!! Ik heb de mogelijkheid om een andere werkelijkheid te kiezen dan de droom die de machthebbers mij voorspiegelen!

Ik ben geraakt door de oprichting van de kersverse politieke partij SOPN: www.SOPN.nl. Johan Oldenkamp (www.pateo.nl/platform.htm) verwoordt het partijprogramma. Voor het eerst van mijn leven hoor ik een programma dat ik begrijp, dat helemaal mijn taal is en dat gaat over mij, over hoe ik mijn omgeving graag zou willen ervaren. Hoe ik me kan voorstellen dat ik gelukkig zou kunnen zijn alsof ik weer een kind ben en alles mogelijk is.

Vandaar dat ik naast de kaart Zwaarden Negen het grote arcanum De Dwaas heb afgebeeld: durf ik middels deze politieke partij mij als een kind in de maatschappij te presenteren? Als een kind dat de regels van de Grote Boze Mensenwereld niet begrijpt en zich bevrijd van al deze regels wil terugverbinden met de bron? De bron (de aarde) die mijn eigen lichaam is met een zelfgenezend vermogen en met een eigen weten, gebaseerd op vertrouwen in plaats van op angst? En jij? Durf jij weer kind te zijn?

Met hartelijke groet,

Els Maasson